

Οὐχ ἀπαίτων ὄντας ἡμῖν ἀγίους τῆς παροργ-
μάτων.

Χο. Οὐχ ἀπαίτων ᾧ πανέρη; ταῦτα δὴ ὅλ-
μας λέγειν

Εμφανῶς ἤδη παρὸς ἡμας; εἴτ' ἐγὼ σοφείθ-
μαι;

Δι. Οὐχ ἀπαίτων, ἐχ ἀπαίτων, ἀλλ' ἐγὼ λέ-
γων ὀδῖ,

Πόλλ' αἰδοφῆναι ἐπεινοὺς ἐσθ' αἰ κἀδικου-
μῶσις.

Χο. Τοῦτο ποῖος, δεινὸν ἦδη, καὶ ταραξιάρ-
διον,

Εἰ σὺ τολμήσεις ἰσθ' ἤδη πολέμιον ἡμῖν λέ-
γειν.

Δικ. Κἀν γε μὴ λέγω δίκαια, μὴ δὲ τῶς πλῆθει
δοκῶ,

Υπὲρ ὀπιζύως θύησω τὴν κεφαλῶν ἔχων, λέ-
γειν.

Χο. Εἰπέ μοι τί φειδόμεθα τῆς λίθων ᾧ δημό-
ται;

Μὴ ἐκαταξάνειν τ' αἰδρα τῆτον ἐς φοινικί-
δα;

Οἱθ' αὖ μέλας τίς ὑμῖν θυμάλωφ' ἐπέξε-
σει;

Δι. Οὐδ' ἀκούσεσθ' ἀκούσεσθ' ἐπεὶν ᾧ Ἰαρινή-
δαι;

Χο. Οὐκ ἀκούσεσθ' αἰδρα δῆτα. Δι. Δεινά γ' αἰα
πεῖσμαι.

Χο. Εξολοίμω λῶ ἀκούσω. Δι. μηδαμῶς ᾧ
Ἰαρινήδαι.

Χο. Ως τεθνήξων ἴασι νυῦγε. Δι. δῆξομαι γ' ἀφ'
ὑμας ἐγὼ.

Ανταποκτενῶ γδ ὑμῶν τῆς φίλων αὖ φιλα-
τους,

Ως ἐγὼ γ' ὑμῶν ὀμήρουσι ἀποσφάξω λαβῶν.

Χο. Εἰπέ μοι, τί τῆτ' ἀπειλεῖ τῶπιθ' αἰδρες
δημόν,

τοῖς Αχαρνηοῖσιν ὑμῶν, μὴ ἔχει τῆ πατρίον

A Non sint omnium turbarum autores. CH. quid?
non omnium

Turbarum, homo peruerse: tunc isthac audes iam
dicere

Ad nos tam clare tibi ego parcam. DI. non o-
mnium;

Non, inquam, omnium autores sunt: immo ego,
qui hac vobis loquor,

B Multas possum ostendere, quas illi accipere in-
iurias.

CH. Hoc graue est verbum, pneumq; animum
perturbas plurimum:

Si tu ad nos ausis loqui pro nostris perduellibus.

DI. At nisi ego, quae iusta, dixero: et plebi huic
probauro:

Tunc caput mensa imponere volo coquinnaria,
et loqui.

C CH. Agedum, cur obsecro lapidibus, o populares,
parcimus

Hunc cruentare hominem, et variare cutem,
purpura modo?

Vt cum titio niger nobis in igne incanduit?

DI. Annon audietis Acharnenses? audite me
obsecro.

CH. Non sane audiemus. DI. age igitur vobis
persuasero.

D CH. Peream, si audiam. DI. nequaquam sic facie-
tis Acharnici.

CH. Moriturum te iam scias. DI. at ego probe
mordebo vos.

Nam vicissim interficiam, vobis amicos in ni-
mos,

Quos apud me habeo obsides: hos prendam et
ingulabo illicet.

E CH. Dic mihi, quam obrem isthuc minatur ver-
bum Acharnicis:

Dicite o populares, ane habet alicuius puerum
sua

Σχόλια. Ταραξιάρδιον.] αἰξήσει κέχη] εἰπὼν
ταραξιάρδιον. ἐστὶ γδ δεινὸν, ὃ μὴ οὕτως ἐστὶ δεινὸν ὡς
ἀκένει καὶ ἑράπειν τὴν καρδίαν. ὅπερ δὲ τῆς καρδίας
ταραχῆς ἐμποίησεν ἄν, τοῦτο ἀναμφιβόλως δεινο-
τατον νομίζοιτο ἄν. Κἀν γε μὴ λέγω δίκαια.] τοῦτο
δεινὸν καὶ φοροκρουσικόν, ὅτι οἱ στρατηγούωτες, καὶ δὴ
μαζωγούωτες, κωλύει τ' εἰρήνης ἐγίνοντο. Ὑπὲρ
ὀπιζύως.] ὀπιζύως καλεῖτ' ὁ μαγειρικὸς κορμὸς, ἐφ' οὗ
ἑκρέα συγκόπτουσιν.

BISETVS. Επιζύωσι.] Εὐσείθιος. ὀπιζύωσι,
ὑπὸ ῥυμῶν, καὶ ὑπὸ κροσσῶν καλεῖται. εἰρηται δὲ ἑκρέα τὸ ὀπι-
ζύωσι, τὸ ὀπιζύωσι. παρὸς δὲ τὴν λέξιν τοῦ ὀπιζύωσι ὁ
χωρὸς παύων ὑπὸ φέρει τὸ καταξάνειν, ὅπερ τοῦ ὀπιζύωσι
ἐτυμον δηλοῖ. ξάνειν γ' ἑκρέα τοῖς Ἀπικοῖς ἐνίστατο τὸ τυ-
πτεῖν σημαίνει.

Σχόλια. Μὴ σὺ καταξάνειν.] μὴ οὐχὶ λίθοις αὐτ'
αἰμάσειν, ὡς φοινικῶν ἀπὸ ποιῆσαι τὸ σῶμα. τὸ δὲ
καταξάνειν, ὡς ὀπιζύωσι ἐρίων ἐδίκε. διὸ καὶ φοινικίδα εἶπεν
ὡς ὀπιζύωσι. Αχαιοὶ δὲ φησὶν ἐν τῇ Λακεδαιμο-
νίᾳ πολιτεία, καὶ ἡδὴ Λακεδαιμονίης φοινικίδα παρὸς

τοὺς πολέμους. τῆτον μὲν, ὅτι τὸ τ' ἄλλο ἀνδρῶν. τῆτον
ἢ ὅτι τὸ τ' ἄλλο χρώματος ἀματώδες τ' ἄλλο χρώματος ῥύσις
ἐθίζε καταφρονεῖν. τὸ οὐκ ἐν φοινικίδα, ἀπὸ τῆς ἐν τάξει
πολεμίων ἀπὸ τῆς φορήματος δηλώσειν ἄν εἰκότως. ἐπεὶ
τὸ φοινικιδῶσι ἀμαχθῶσι, δηλοῦ φοινικοβαφῆς ἐν ὑ-
μας. καὶ τὸ ξάνειν ῥήμα, καὶ ἑκρέα δηλοῦται καὶ ἐν τῷ
καὶ Αἰγίνης παρὸς τ' ἑκρέα, ὡς εἰρήνης, εἰσπείσας ἢ καὶ δαυρο-
σάσις ἐκείνης, ὡς ἑκρέα τ' ἑκρέα ὁ οἰκέτης, ξάνειν καὶ τ'
νότω πολλὰς. Θυμάλωφ.] ὁ διακεκαμμένος ἀναβάτης.
ὁ ἀπολελειμμένος τ' ἑκρέα ἀνδραξὶ ὁ ἡμίκαυτος. ξύλον
καὶν, σπινθήρ. ἢ διακεκαμμένος ἀνδραξὶ. χαλεπῶς γ' εἶ-
πεν. ἐπεὶ ἀνδρακῆς εἰσι οἱ Αχαρνεῖς. ἀπὸ γδ τοῦ εἶ-
πεν οἷος ἐξεκαύθητε, θυμάλωφ' ἐπέξεσεν. Αχαρνίδαι
τ' ὀπιζύωσι ἑκρέα φρασὶν πολλοῖς μιμείθῃ, ὡς ἑκρέα
ἄν. ἐν μὲν λέγει φοροεισεν ἑκρέα τὸ ὄνομα ὄλον. ὡς Ἀ-
χαρνεῶν παύων. Ανταποκτενῶ.] ταῦτα λέγει τινὸς
τῆς Αχαρνεῶν ἀρπαγῆς κόφινον γερόντων, ἐν ᾧ τοὺς ἀν-
δρακῆς φέρουσιν. ὃν βάλει.] ξίφει διαχρησάσθαι, σκώπτει
ἢ τοὺς Αχαρνεῖς, ὡς ἀνδρακοκῆσας. Ομήρου.] ὁμη-
ρα ἐκάλωυ, ὡς ὀπιζύωσι σπινθήρος διδόμενα ἐνεχυρα.